OVERVIEW

רב ruled that the הלכה is according to ר"י; one eats כל ארבע, is mad is, is according to חולה כל המש , is שורף בתחלת שש , but not to eat) and is שורף בתחלת שש.

מתם asked רבא אים did not rule like ה"ל (who seems to be supported by a סתם asked מכריע (who is a מכריע (who is a תוספות discusses the discussion between רבא and ד"ל.

♦

מוספות asks:

וקשה לרבינו יצחק דלימא הלכה כרבן גמליאל⁴ –

And the רבא has a difficulty; (רבא should have asked 5) that דב should have ruled that the הלכה is according to ר"ג -

- דסתם לן תנא כוותיה בפרק כל שעה (לקמן כא,א) מדקתני מותר since the משנה anonymously according to ר"ג, for the תנא taught - מותר

- ואפילו אם מספקא ליה אם יש לדקדק בלשון מותר

¹ A מכריע is a third view in an argument who compromises between both sides; thus rendering the decision.

 $^{^2}$ שם אובגמרא ובגמרא.

 $^{^3}$ The expression לאכיל מאכיל indicates that the same person who is eating is permitted to feed. כל שעה שמותר indicates that when one person may eat, then (even) another person (who may not eat, nevertheless, he) may feed. This is the view of ישאלים that the כהנים may eat תרומה של חמץ and the שעה החמישית and the ישאלים from their הנאה from their הנאה.

 $^{^4}$ רב should have ruled like חסתם לן חנא (only) because he is a מכריע, but rather because סתם לן תנא כוותיה. The same reason the גמרא initially asked that רב should rule like המרא והוול מוארא.

⁵ See 'Thinking it over'.

⁶ See 'Overview' and footnote # 3.

And even if it is doubtful whether it is proper to be so exacting in the inference of the expression 'מותר', or not -

מכל מקום נימא הלכה כרבי מאיר או כרבן גמליאל –

- ר"ג or רב should have said the הלכה is either according to רב

דממה נפשך ההיא דכל שעה כחד מינייהו אתו

For in any event the משנה in פרק כל שעה is according to one of them and not according to י"י. The question is why did ר"י (who disagrees with the סתם משנה (כל שעה 1) and not according to י"מתם משנה) and not according to either ר"מ ור"ג whose ruling is followed in the סתם משנה.

מוספות answers:

-8ויש לומר דאאיבעית אימא סמיך

And one can say; that the גמרא depended on the 'איבעית אימא' to resolve this issue why ruled like ר"י, and not like ר"מ ור"ג.

תוספות concludes:

ודין הכרעה אפרש בסוף פירקין⁹ בעזרת השם:

And the rules concerning הכרעה I will explain at the end of our שוא with the help of השם.

SUMMARY

The סתם משנה of כל שעה follows the view of either ר"ג (preferably) or (perhaps) ר"מ. Nevertheless there is a ruling in a ברייתא which follows the view of ר"י.

THINKING IT OVER

Is תוספות question why did not ר"ג אמר ר"מ rule like ה"ס סר", or his question is on ר"ג, why did not רבא ask on כר"ג since you suggest that the כר"ג is סתם משנה is כר"ג (not like ר"מ) then why did you not rule like ר"מ?

7

 $^{^7}$ The מתרא גמרא there inferred from the word (מותר לאכול) and not שאוכל that the משנה more likely follows the view of תרא השמותר שאותר actually follows the view of משנה משנה שמותר משנה שמותר actually follows the view of משנה משנה הי"מ.

⁸ The איבעית אימא מרכנו אימא ברייתא cites a רבא (that even הרומה may be eaten only till the end of רבא (שעה ד' which rules like ר"כ (that even הרומה may be eaten only till the end of ר"ל asked "ח יחוו initially that בר should have ruled הר"ל since this is the view of the משנה to which ר"ל responded that it is not necessarily so (for the משנה may follow the view of גר"ל). Then רב continued to ask that בר should have ruled like המכריע since (as אמריע המכריע had just indicated that the מתריע האמר משנה ווא מכריע משנה that there is a איבעית אימא that there is a ברייתא בד"ה אין איבעית אימא בד"ה אין.

 $^{^{10}}$ See אורה הערה הרא"ש הערה.